

מ"ת 68461/02/19 - היועץ המשפטי לממשלה, המחלקה לעניינים בינלאומיים נגד דויד ברוך סופר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 68461-02-19 מדינת ישראל נ' סופר (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט אביגדור דורות
המבקש: היועץ המשפטי לממשלה
ע"י עו"ד יעל ביטון
המחלקה לעניינים בינלאומיים
נגד
המשיב: דויד ברוך סופר (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עמית חדד

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של המשיב, עד למתן החלטה בעתירה להכרזתו בר הסגרה, בהתאם לסעיף 5 לחוק ההסגרה, התשי"ד-1954 (להלן: "חוק ההסגרה").

בקשת המעצר

2. ביום 10.2.2019 הגישה אוסטריה בקשה לממשלת ישראל להסגיר לידיה את המשיב לשם העמדתו לדין באוסטריה בעבירות הונאה בנסיבות מחמירות והלבנת הון, אשר נעברו במסגרת ארגון פשיעה. ביום 26.2.2019 נעצר המשיב בהוראת קצין משטרה וביום 27.2.2019 הוגשה לבית משפט זה עתירה להכריז עליו בר-הסגרה.

3. מבקשת המעצר ומהעתירה להכריז על המשיב כבר-הסגרה (להלן: "**עתירת ההסגרה**") עולה לכאורה כי המשיב היה בעל תפקיד מרכזי בארגון פשיעה אשר עסק במהלך השנים 2015 - 2017 בהונאת חברות אוסטריות בהיקפים כספיים גדולים מאוד ובהעברת הכספים שהושגו במרמה לחשבונות בנק של חברות מחוץ לאוסטריה ובכך להעלים את עקבותיהם.

4. סעיפים 8 - 12 לעתירת ההסגרה מייחסים למשיב פעילות במסגרת התארגנות עבריינית שביצעה מעשי הונאה בעלי דפוס חוזר. נטען שאלמונים היו פונים לחברות אוסטריות, מציגים בפני עובדי הנהלת החשבונות של החברות האוסטריות מצגי שווא ומבקשים כי אותם עובדים יעבירו כספים לחשבונות של חברות סלובקיות בבנק הסלובקי Tatra Bank (להלן: "**בנק טטרה**"). בכל מעשי ההונאה המתוארים בעתירת ההסגרה הצליחו חברות אוסטריות לעצור את

ההעברה הבנקאית בשלב כלשהו ולהחזיר את כספן, למעט מקרה אחד המתואר בסעיף 10 לעתירה ההסגרה ובמסגרתו נטען שעובדת הנהלת החשבונות של חברת FACC Aktiengesellschaft (להלן: "**FACC**") העבירה לחשבונות בנק שונים מחוץ לאוסטריה, וביניהם לחשבון הבנק של החברה הסלובקית Forillon s.r.o שהקים המשיב, כפי שיתואר להלן, סכום כולל של 54,343,000 יורו. סכום זה לא הושב לחברה הנפגעת והוא מהווה את עיקר הנזק שגרמה פעילותה של ההתאגדות העבריינית לחברות האוסטריות.

5. בעתירת ההסגרה מתואר כי המשיב רכש בשנים 2015-2016 מאת החברה Company Consulting (להלן: "**קומפני קונסלטינג**") 17 חברות שהתאגדו בסלובקיה (להלן: "**החברות הסלובקיות**") ופתח לחברות אלה חשבונות בנק בבנק הסלובקי טטרה. בין החברות שנרכשו על ידו היו החברות Zingel s.r.o, Upupa s.r.o, Basin s.r.o, Forillon s.r.o. עתירת ההסגרה מתארת שההתארגנות העבריינית השתמשה בארבעת החברות האלה ובחשבונות הבנק שלהן על מנת לקבל את כספי ההונאה מהחברות האוסטריות, וכאמור לעיל, השתמשה בחשבון הבנק של Forillon s.r.o על מנת לבצע את ההונאה ש"צלחה" כלפי החברה האוסטרית FACC. בעתירת ההסגרה נטען כי המשיב שמר בידו את השליטה בחברות הסלובקיות שבאמצעותן בוצעו מעשי ההונאה גם לאחר הקמתן.

טענות המבקש

6. המבקשת טוענת כי פתיחת החברות הסלובקיות נעשתה תוך זיוף זהות הגורם המחזיק בפועל בכל אחת מהחברות, תוך שימוש בחותמות נוטריוניות מזויפות ואף חותמות אפוסטיל מזויפות של בתי משפט בצרפת. במסגרת הפעילות העבריינית של הארגון אליו השתייך המשיב נעשה ניסיון להונות 18 חברות אוסטריות, מהן "צלחו" 5 ניסיונות. מתוך הניסיונות ש"צלחו" הועברו כספים לשלוש חברות שנרכשו על ידי המשיב, כאשר רק אחת מהן (FACC) לא הצליחה להשיב את הכספים שהועברו על ידה במסגרת ההונאה.

7. נטען שהמשיב הודה בחקירתו בפתיחת החברות הסלובקיות ובפתיחת חשבונות הבנק עבורן, ואף הודה בביצוע מעשי הזיוף לצורך פתיחת אותן חברות.

8. בעת מעצרו, נתפסו בביתו של המשיב 180 חותמות, ביניהן חותמות נוטריוניות, צילומי דרכונים, ומכונה להטבעת חותמת אפוסטיל.

9. המבקשת טוענת עוד שהמשיב עצמו מכיר בעובדה שהיו פעולות של הונאה וטענתו שלא הייתה לו מודעות שהחברות הסלובקיות שימשו לצורך ביצוע פעילות עבריינית לא יכולה להתקבל.

10. נטען כי המשיב נטל חלק בפעילות רחבה ושיטתית של הונאה. מלבד בסלובקיה, נפתחה על ידי המשיב חברה גם בפולין, באמצעות אותן שיטות.

11. המבקשת טוענת כי כאשר מדובר בפעילות עבריינית שבוצעה במסגרת ארגון פשיעה, אין צורך כי המשיב יהיה

מודע לפעילות של כל יתר המעורבים. לכל אחד מהמעורבים יש תפקיד שמהווה חוליה, המאפשרת את תפקוד הארגון.

12. נטען כי המעשים המיוחסים למשיב מצביעים על מסוכנות גבוהה. מעשים אלה כוללים ביצוע עבירות הונאה רחבות באופן שיטתי ומתוכנן. מעשים אלה ניתן לבצע מכל מקום ובכל עת ורק מעצר של ממש יכול למנוע את ביצוען. בנוסף, הפעילות הפלילית חובקת העולם, היכולת לשנע כספים ממדינה למדינה בחשאי והשימוש הנרחב בשמות בדויים ובחברות קש לצורך טשטוש עקבות, מצביעים על חשש הימלטות מובהק. המבקשת טוענת כי דירתו של המשיב שימשה כמפעל זיופים של ממש. החשש מהימלטותו של המשיב מתגבר נוכח חומרת האישומים העומדים נגדו באוסטריה ונוכח תקופת המאסר הממושכת הצפויה לו אם יורשע. בעניין זה מוסיפה המבקשת כי במסגרת הליכי הסגרה ניתן משקל מיוחד לחשש להימלטות מן הדין, זאת בשל אופיים המיוחד של הליכים אלה, הטומנים בחובם חשש מובנה וטבעי להתחמקות מן הדין.

13. המבקשת טוענת כי ההתחייבויות הבינלאומיות של מדינת ישראל מחייבות להעביר את המשיב אל המדינה המבקשת כשהוא נתון במשמורת.

טענות המשיב

14. המשיב טוען כי אין ראיות שמוכיחות כי הוא היה חלק מארגון פשע כלשהו, אין ראיות כי הוא גנב כספים כלשהם, אין ראיות כי הוא קיבל חלק מכספי הגניבה ואין ראיות כי הוא ידע על מעשי הגניבה.

15. המשיב טוען כי קיימים הבדלים מהותיים בין אמירותיו בחקירותיו לעומת ההודעות הכתובות שהוגשו לבית המשפט במסגרת חומר הראיות.

16. המשיב טוען כי הוא התפרנס בשנים האחרונות מרכישת חברות זרות עבור לקוחות שונים וכי פתיחת החברות נעשתה לצורך תכנוני מס של לקוחות אלה (מיסוי נמוך בסלובקיה בהשוואה לצרפת). נטען כי עבור פתיחת החברות, קיבל המשיב סכום של 4,000 יורו עבור כל חברה. נטען כי אחד מלקוחותיו של המשיב היה אדם בשם ג'רמי אלוש (להלן: "אלוש") אשר ביקש מהמשיב לפתוח חברות עבור לקוחותיו. נטען שבהתחלה הגיעו הלקוחות של אלוש פיזית למיקום כלשהו באירופה על מנת לפתוח את החברות, אך בשלב מסוים, החליטו המשיב ואלוש "לייעל" את תהליך פתיחת החברות והחלו בפתיחת החברות ללא נוכחות פיזית של הלקוחות.

17. המשיב טוען כי כל חטאו היה זיוף חותמות נטריוניות ואחרות על גבי מסמכים שקיבל מאלוש לצורך פתיחת חברות סלובקיות עבור לקוחותיו של אלוש. ב"כ המשיב ציין בדיון כי המשיב לא מקל ראש בעבירות אלה, אך המרחק משם ועד לעבירות שבגינן מבקשים להסגירו רב מאוד.

18. לטענת הסנגור, המשיב לוקח אחריות מלאה על הדברים שעשה אך הוא מכחיש באופן עקבי קשר למעשי ההונאה שבוצעו באוסטריה ולכספים שהתקבלו בעקבות אותם מעשים.

19. לטענת המשיב, רק שלוש חברות מתוך 17 החברות שהקים עבור אלוש היו מעורבות, לכאורה, בהונאה. נטען כי המשיב הקים חברות רבות עבור לקוחות אחרים, ואין טענה נגדו כי חברות אלה היו מעורבות בהונאה כלשהי.
20. נטען כי ברגע שנודע למשיב אודות מעשיו הפלייליים של אלוש, הפסיק המשיב לעבוד אתו. בנוסף, לפני מספר חודשים דחה המשיב ניסיון של אלוש לחדש את קשרי העבודה בין השניים.
21. נטען כי המשיב נתן לחוקרים גישה מלאה לטלפון ולדוא"ל שלו, ולמרות זאת, לא מצאו החוקרים שום ראיה הקושרת את המשיב למעשי ההונאה, לאנשים העומדים מאחורי ההונאה, לקורבנות ההונאה או לכספים שהתקבלו כתוצאה ממעשי ההונאה.
22. לטענת המשיב הוא הציע לחוקריו לבצע פעולות חקירה נוספות שיוכיחו כי לא היה לו קשר למעשי ההונאה, ולאחר שחלק מהפעולות האלה בוצעו נשלל קשר בין המשיב לבין מעשי ההונאה.
23. המשיב טוען כי לא הייתה לו גישה לחשבונות הבנק שבאמצעותם בוצעה ההונאה. נטען עוד כי המשיב מסר לאלוש את כל הטוקנים אשר משמשים לצורך כניסה לחשבונות הבנק ולצורך ביצוע פעולות בהם. הוא הוסיף כי העובדה שלא נמצאו בחיפוש בביתו טוקנים כלשהם מחזקת את גרסתו כי אין לו קשר למעשי ההונאה.
24. המשיב טוען כי רוב רובו של הכסף שהוצא מהחברות האוסטריות במרמה לא הגיע לחשבונות הבנק של החברות הסלובקיות שהקים. ביחס למעשה המרמה המרכזי כלפי חברת FACC, רק שתי העברות, בסך כולל של 3,397,000 יורו, הגיעו לחברה שיש לה קשר למשיב, חברת Forillon s.r.o.
25. המשיב טוען כי מההודעות של שתי העדות הסלובקיות עולה כי הוא פעל אך כמתווך לפתיחת החברות עבור לקוחותיו. הוא מוסיף כי מעדותן של השתיים לא עולה כי הוא שמר על השליטה בחשבונות הבנק של החברות שהקים, שכן הן ניתקו מגע עם החברות לאחר העברתן למשיב. לפיכך, נטען כי העדויות של השתיים לא קושרות בין המשיב לבין מעשי ההונאה באוסטריה.
26. לטענת המשיב, למרות שבוצעו האזנות סתר בחקירת העבירות דנן, לא נמצא קשר כלשהו בין המשיב לבין החברות שנפלו קורבן למעשי ההונאה או בינו לבין הגורמים שפעלו להונות אותן.
27. מתוך המסמכים שהגישה ממשלת אוסטריה עולה כי מי שביצע פעולות ההונאה מול החברות האוסטריות היו גורמים שדיברו את השפה הגרמנית במבטא של המדינה שבה בוצעו מעשי ההונאה, בעוד שהמשיב אינו דובר גרמנית.
28. המשיב טוען כי אין עילה למעצרו. אין מדובר במי שברח מהמדינה בה בוצעה העבירה כדי לקבל מקלט במדינה אחרת, שכן המשיב מעולם לא ברח והוא אינו מסתתר בישראל לאחר ביצוע עבירה במדינה אחרת. נהפוך הוא,

המשיב לא עזב את הארץ למרות שכבר בשנת 2016 נודע לו דבר החקירה בסלובקיה והוא לא עשה דבר כדי להימלט מהארץ, הוא לא שינה כתובת, לא השמיד מדיה דיגיטלית, לא החליף טלפון והמשיך את שגרת חייו כאילו לא אירע דבר. ברגע שביקשו לחקור את המשיב, הוא הגיע לחקירה, הוא לא התחמק ממעצר, לא השמיד או החביא ראיות, כי אם נידב ראיות באמצעות מתן הסיסמאות לטלפון הנייד ולמחשב. נטען כי העובדה שהמשיב זייף מסמכים פשוטים באמצעות חותמות שניתן לרכוש בחנות חותמות והעובדה שהוא החזיק בצילומי דרכונים מזויפים, להבדיל מדרכונים מזויפים, לא מלמדים על יכולת של המשיב לזייף דרכונים. נטען כי המשיב הוא איש משפחה, אשתו, ילדיו ונכדיו נמצאים בישראל, ועל כן הוא לא יימלט מהמדינה שבה מתגוררת משפחתו.

29. המשיב טוען כי אין מקום למעצרו על פי עילת המסוכנות. נטען כי המשיב הוא בן 61, אב לשלושה ילדים וסב לנכדים. הוא סבל בעבר ממחלת הסרטן והוא במעקב תמידי מחשש להתפרצות מחודשת של המחלה; אין למשיב עבר פלילי מלבד אירוע מס יחיד בצרפת לפני עשרות שנים במסגרתו הוא הורשע וחויב בקנס; המשיב חדל להקים חברות עבור אלוש לפני כשלוש שנים ואף סירב לפנייתו של אלוש לחדש את שיתוף הפעולה ביניהם.

30. המשיב טוען כי המגמה היא לשחרר לחלופת מעצר גם במקרים של בקשות הסגרה. מעצר עד תום ההליכים יינתן רק לנוכח קיומן של ראיות המלמדות על חשש להימלטות.

31. נטען כי קיים פער זמנים משמעותי בין מועד ביצוע העבירות המיוחסות למשיב לבין מועד הגשת בקשת ההסגרה. בעניינו, העבירות בוצעו לכאורה בשנת 2015 ולכן ההשתהות הממושכת בהגשת בקשת ההסגרה מטה את הכף לעבר שחרור המשיב.

32. הואיל והליכי ההסגרה בעניינו של המשיב צפויים להמשך זמן רב, על כן יש לבכר את שחרורו ממעצר.

33. המשיב טוען כי גם אם ייקבע כי ישנן עילות מעצר בעניינו, ניתן לאיין את מסוכנותו ואת החשש להימלטות באמצעות חלופות מעצר הדוקות, בכלל זה מעצר בית מלא והעמדת ערבים, איסור על שימוש באינטרנט ובמדיה דיגיטלית ואף מעצר באזוק אלקטרוני. המשיב הציע מספר חלופות למעצר הבית ואף הציע מספר ערבים.

34. לבסוף, טוען המשיב כי יש להורות על שחרורו מטעמי אכיפה בדרנית מצד המדינה. טענתו של המשיב בעניין זה מבוססת על שחרורו של אלוש למעצר בית למשך חודש, למרות שלטענת המשיב, לאלוש חלק מרכזי במעשי ההונאה. משעה שהמדינה הסכימה לשחרר את אלוש למעצר בית, הרי שהיא מחויבת מטעמים של שוויון והגינות לשחרר גם את המשיב.

דין והכרעה

35. הכללים החלים על מעצר במסגרת הליך הסגרה דומים לכללים החלים במסגרת מעצר פנים-מדינתי על פי סעיף 21 לחוק המעצרים (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"). דהיינו, לצורך ההחלטה

יש לבחון קיומה של תשתית ראייתית לכאורית (אם כי ברמה שונה), קיומן של עילות מעצר ובחינת חלופות למעצר (בש"פ 5477/17 **הרי מאיר מימון עמר נ' מדינת ישראל** (19.09.2017) פסקה 19 (להלן: "עניין עמר"); בש"פ 1350/19 **מיכאל בולטוב נ' מדינת ישראל** (12.03.2019) פסקה 9 (להלן: "עניין בולטוב")). יחד עם זאת, להליך ההסגרה מספר מאפיינים ייחודיים משלו המבדילים בינו לבין מעצר בהליך פלילי פנימי: כך, המחויבות הבינלאומית של ישראל לשתף פעולה עם המדינות עמן חתמה על הסכמי הסגרה, והחשש המובנה מהימלטות המבוקש בהליכי הסגרה, שפיעו על האיזון הכולל בין השיקולים השונים הנדרשים לצורך החלטת מעצר בהליך הסגרה (בש"פ 7269/14 **פלוגי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (9.11.14) פסקאות 14-16).

36. באשר לתשתית הראייתית הדרושה, נקבע כי מדובר ברף נמוך יותר מזה שקבוע לצורך הליך מעצר פנים מדינתי עד תום ההליכים הפליליים (בש"פ 9984/17 **היועץ המשפטי לממשלה נ' פלוגי** (27.12.2017) פסקה 10; בש"פ 3381/11 **צבטקוביץ נ' היועץ המשפטי לממשלה** (11.5.2011); בש"פ 6488/10 **היועץ המשפטי נ' פרקופץ** (7.9.2010)). נפסק כי בשלב זה בוחן בית המשפט קיומן של ראיות קבילות בדבר מעורבות מבוקש ההסגרה במעשים המיוחסים לו במידה המצדיקה את בירורו של האישום בידי ערכאה שיפוטית במדינה המבקשת (בש"פ 725/09 **היועץ המשפטי לממשלה נ' מאיר אברג'יל** (30.01.2009); בש"פ 3967/12 **היועץ המשפטי לממשלה נ' אלכסנדר בולטיאנסקי** (21.05.2012) פסקה יג; עניין בולטוב, פסקה 9). במקום אחר נפסק כי די לו לבית המשפט אם התרשם כי קיימות ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למבוקש שאינן חסרות ערך על פניהן כדי להקים תשתית ראייתית מספיקה לצורך הליך המעצר (עניין עמר, פסקה 19).

37. הפסיקה הדגישה עוד כי לצורך ביסוס התשתית הראייתית בשלב זה אין מקום לברר את שאלת חפותו או אשמתו של המבוקש להסגרה ואין לבחון את מהימנותן של הראיות (עניין בולטוב, פסקה 11; עניין עמר, פסקה 19).

תשתית ראייתית

38. לאחר עיון בראיות שהוגשו לבית המשפט הגעתי לכלל מסקנה כי חומר זה מגבש תשתית ראייתית לכאורית המבססת את מעורבותו של המשיב בעבירות המיוחסות לו. המשיב רכש באמצעות חברת קומפני קונסלטינג 17 חברות סלובקיות ופתח עבורן חשבונות בנק בבנק טטרה בסלובקיה. מסמך שצורף לחומר הראיות מציג רשימה של כל 17 החברות הסלובקיות שנרכשו על ידי המשיב. המנהלת של חברת קומפני קונסלטינג גב' Martina Nagyvatyova העידה בעניין זה כדלקמן:

**"We incorporated and sold 17 companies for Mister David Sofer, whereby we"
"opened an account with Tatra Bank for each of the companies**

39. בהמשך, העידה גב' Martina Nagyvatyova שלאחר פתיחת חשבונות הבנק עבור החברות הסלובקיות, היא שלחה את פרטי הגישה לחשבונות הבנק ופרטי ההתחברות לצורך ביצוע פעולות בנקאיות באמצעות האינטרנט, יחד עם הכרטיס הבנקאי והקוד הסודי למשיב. היא העידה כדלקמן:

"Once the respective company had been registered with the Commercial"

Register, I opened an account with Tatra Bank based on the power of attorney, and then sent the access data, the bank card with PIN code, and the login details for Internet banking to Israel by post. And the post was always delivered to ".them

40. דו"ח של משרד הפנים האוסטרי מיום 30.10.2018, שכותרתו "Interim Report" (להלן: "הדו"ח") ואשר צורף לבקשת ההסגרה, מתאר מעשה הונאה מיום 3.12.2015 שבוצע בחברה האוסטרית Boxmark Leather GmbH and Co KG (להלן: "Boxmark") שבמסגרתו העבירה פקידה של החברה הנ"ל סך של 988,000 יורו לחברת Zingel s.r.o. אשר נרכשה על ידי המשיב. העברה זו בוטלה בזמן, כך שנזק זה נמנע מהחברה; הדו"ח מתאר מעשה הונאה מיום 14.12.2015 של החברה האוסטרית Maschinenfabrik Liezen und Gießerei GmbH ובמסגרתו פקיד של חברה זו העביר לחשבון החברה Upupa s.r.o., שנרכשה על ידי המשיב, סך של 1,961,255 יורו. העברה זו נעצרה בזמן, אך הדו"ח מתאר כי נעשה ניסיון הונאה נוסף באותה חברה ובמסגרתו אותו פקיד התבקש להעביר את אותו הסכום לחשבון החברה Basin s.r.o, שהיא עוד חברה שהמשיב רכש; אותו דו"ח מתאר מעשה הונאה נוסף שהתרחש מיום 22.12.2015 עד 13.1.2016 ובמסגרתו מנהלת חשבונות של חברת FACC ביצעה 18 העברות בנקאיות שבעקבותיהם סבלה החברה נזק של 52,847,000 יורו. הדו"ח מתאר כי מתוך העברות אלה, שבע העברות בוצעו לטאיואן, העברה אחת להונג קונג ושבע העברות נוספות לשבעה חשבונות בנק שונים בסין. הדו"ח מתאר כי נעשו שתי העברות נוספות על סך 3,397,000 יורו לחשבון הבנק של החברה Forillon s.r.o, חברה שנרכשה על ידי המשיב.

41. מסמך שצורף לחומר הראיות שכותרתו "FACC potentially fraudulent transactions" מציג את כל ההעברות שבוצעו במסגרת מעשי ההונאה, לרבות ההעברות שבוצעו לחשבון של חברת Forillon s.r.o. בבנק טטרה.

42. הדו"ח מתאר כי הכספים שהועברו לחשבון הבנק של חברה זו הועברו הלאה באמצעות העברות בסכומים נמוכים יותר לחשבונות של אנשים וחברות בסין ובהונג קונג. הדו"ח מתאר עוד כי בוצעה מחשבון זה העברה נוספת לחשבון של החברה Ashford Solutions Sp. z.o.o. שמקום מושבה בפולין. מתוך הדו"ח הזה עולה גם שלצורך אישור ההעברות הבנקאיות מהחשבון של Forillon s.r.o. נעשה שימוש בכתובות IP שמקורן בישראל. בהתאם לדו"ח גם בחברות Upupa s.r.o. ו-Basin s.r.o. נעשה שימוש בלעדי בכתובות IP שמקורן בישראל לצורך גישה לחשבונות הבנקאיים.

43. מתוך הדו"ח עולה גם שהאישורים הנוטריוניים ששימשו לצורך פתיחת החברות הסלובקיות וחשבונות הבנק שלהן הם אישורים מזויפים. בכתובת המשרד שצוינה באישורים המזויפים אכן שוכן משרד נוטריונים ששייך לששה נוטריונים. השמות של ארבעה נוטריונים מתוך הששה מופיעים על גבי האישורים המזויפים, אך בשניים מהשמות נעשה שימוש תוך שיבוש מסוים. הלוגו של משרד זה אינו זהה ללוגו שמופיע במסמכים המזויפים ומספרי הטלפון, כתובות הדוא"ל והדומיין של אתר האינטרנט המופיעים באישורים המזויפים שונים מאלה של המשרד האמיתי.

44. מתוך הדו"ח עולה גם שעל האישורים הנוטריוניים המזויפים מופיע מספר טלפון שנרכש מחברת תקשורת

בלגית בשם Voxbone. רכישת קו הטלפון הנ"ל נעשתה באמצעות כתובת IP שמקורה בישראל, ולצורך ההזדהות שבוצעה בהליך רכישת קו הטלפון הנ"ל מסר הרוכש את כתובת הדוא"ל kmpg.partners@gmail.com. בהסתמך על מידע של חברת גוגל נמסר כי כתובת הדוא"ל הנ"ל קשורה לכתובת הדוא"ל Albert.mougeotte@gmail.com וכן למספר הטלפון +972544359036 - טלפון שהמשיב משתמש בו באופן בלעדי.

45. אמנם הדו"ח שממצאיו הוצגו לעיל אינו ראיה ראשונית, כי אם סיכום של ראיות ראשוניות שונות, אך עיון בתיק החקירה מלמד כי ראיות ראשוניות אלה צורפו במלואן לבקשת ההסגרה, כי הדו"ח ציטט מהם באופן מדויק וכי ניתן להסתמך עליהן באופן מלא. כך למשל, קיימת בחומר הראיות עדות של גב' Monika Leitgeb שהיא מנהלת החשבונות הראשית בחברת Boxmark; צורפו הודעות של גב' Sabin Zillner עובדת בחברת FACC שביצעה את ההעברות הבנקאיות בעקבות ההונאה ושל Walter Stephan, המנהל של אותה חברה. כאמור לעיל, בתוך חומר החקירה קיים מסמך שמפרט את ההעברות הבנקאיות שבוצעו אל החברות הסלובקיות. עוד יצוין כי בחומר הראיות קיים מסמך שמפרט את כתובות ה- IP ושנעשה בהן שימוש לצורך ביצוע ההעברות הבנקאיות, ומתוך מסמך זה ניתן ללמוד כי חלק מכתובות אלה נמצא בישראל.

46. בחקירתו, מסר המשיב כי הוא עוסק בפתיחת חברות בחו"ל עבור לקוחות מחו"ל (הודעה מיום 25.2.2019, ש' 8-9); הוא מסר כי החברות וחשבונות הבנק שלהן נפתחו על שם הלקוחות שלו ולא על שמו (הודעה מיום 25.2.2019, ש' 15-16); הוא הוסיף שהוא זייף את המסמכים ששימשו אותו לצורך פתיחת החברות בסלובקיה (עדות מיום 4.3.2019, עמ' 9); הוא הוסיף עוד שהוא זייף מסמכים בצרפת (הודעת המשיב מיום 5.3.2019, ש' 24 - 25) ובמסגרת אותם זיזים הוא זייף חותמות של נוטריונים צרפתיים ושל בתי משפט בצרפת (עדות המשיב מיום 5.3.2019, ש' 33-37). במסגרת החיפוש בביתו ובמשרדו של המשיב נמצא מספר גדול מאוד של חותמות. בחקירותיו בימים 6.3.2019 ו- 7.3.2019 הוצגו בפני המשיב 179 חותמות. במענה לשאלות החוקרים הודה המשיב כי חלק גדול מחותמות אלה שימשו אותו לצורך זיוף המסמכים ששימשו לפתיחת החברות וחשבונות הבנק בסלובקיה ומדובר, בין היתר, בחותמת של בית המשפט בצרפת, בחותמת של נוטריון, בחותמת אפוסטיל, בחותמת של עו"ד שאינו קיים, שהמשיב הודה כי המציא את שמו (חקירה מיום 07.03.19). תיק החקירה שהוצג בפניי כולל אף צילומים של המוצגים שהוצגו בפני המשיב והתייחסותו לכל אחד מהמוצגים שהוצגו בפניו.

47. במסגרת חקירתו הודה המשיב כי הוא היה מקים חברות על שמם של אנשים שלא ידעו כלל על כך באמצעות שימוש באמצעים טכנולוגיים ובאמצעות זיוף חותמות של גורמים מוסמכים בצרפת. כשנשאל בחקירתו מיום 13.3.2019 לגבי הזהויות של המנהלים של החברות הסלובקיות, הודה המשיב שרוב הזהויות היו מזויפות, מלבד אולי שניים או שלושה (הודעת המשיב מיום 13.3.2019, ש' 205-215).

48. בחקירותיו בימים 19.3.2019, 24.3.2019 ו- 31.3.2019 סירב המשיב לענות לשאלות החוקרים ומסר כי הוא מסרב לענות לשאלות נוספות בטרם יתנהל משא ומתן ויערך הסכם מול החוקרים האוסטרים.

49. נוכח הראיות הקיימות בתיק החקירה; ההודאה של המשיב שהוא פתח את החברות הסלובקיות וחשבונות הבנק שלהן; ההודאה של המשיב לפיה הוא זייף את המסמכים ששימשו לפתיחת החברות וחשבונות הבנק שלהן, הגעתי

למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות בין המשיב לבין המעשים המתוארים בבקשת ההסגרה.

50. אין בטענות של המשיב כפי שהוצגו בהרחבה בדיון, כדי לשנות מהמסקנה אליה הגעתי בעניין זה. ההסבר האלטרנטיבי שהציג המשיב, לפיו הוא עוסק בפתיחת חברות דרך קבע, וכי החברות הסלובקיות נפתחו אך במסגרת עיסוקו זה ללא קשר למעשי ההונאה שבוצעו באוסטריה, אין בו, בשלב הזה וברמה הלכאורית בלבד, כדי לשכנע כי לא היה למשיב חלק במעשי ההונאה. במסגרת החקירה נתפסו אצל המשיב ראיות רבות המצביעות על פעילות עבריינית ענפה על ידו: מדובר במספר גדול מאוד של חותמות, לרבות נוטריוניות, של עו"ד ומכונת אפוסטיל ששימשו את המשיב לצורך זיוף מסמכים אשר שימשו לצורך פתיחה של חברות במדינות זרות. פעולת פתיחת החברות ופתיחת חשבונות הבנק שלהן היוותה נדבך בסיסי בקיום מעשי ההונאה, שכן, אלמלא חשבונות אלה היו קיימים, לא ניתן היה להעביר את הכספים כפי שהועברו ולא ניתן היה לבצע את מעשי ההונאה כלל.

51. העובדה כי רק שלוש חברות מתוך החברות הסלובקיות השתתפו במעשי ההונאה וכי רק חלק מהכספים שהוצאו מחברת FACC במרמה הגיעו לחברה שנרכשה על ידי המשיב, אין בה כדי ללמד כי המשיב לא לקח חלק במעשי ההונאה. הטענות העולות בבקשת ההסגרה מלמדות כי מעשי ההונאה בוצעו על ידי ארגון עברייני, ואין שום טענה כי המשיב פעל לבדו. אף אם אין ראיה פוזיטיבית כי המשיב ידע על השימוש בחברות הסלובקיות וחשבונות הבנק שלהן לצורך מעשי המרמה, נראה כי המשיב לפחות עצם את עיניו. בהקשר זה ניתן להסתמך על מבחן השכל הישר: ביצוע של שרשרת מעשי זיוף מסמכים, לרבות שימוש בחותמות מזויפות של עורכי דין ונוטריונים לשם אימות חתימות של דמויות בדויות, מקשה מאוד לקבל את הגרסה התמימה מטעם המשיב, לפיה לא היה לו כל מושג כי מערכת הזיופים קשורה לביצוע עבירות נוספות תוך שימוש באותם מסמכים מזויפים.

52. ביחס לטענות של המשיב הנוגעות להבדלים בין הכתוב בהודעותיו, לבין ההקלטות מתוך החקירה, אין בהם כדי לשנות ממסקנתי בעניין קיומן של ראיות לכאורה. ראשית, כאמור לעיל, אין תפקידה של ערכאה זו לבחון מהימנותן של ראיות. שנית, כאמור לעיל, חלק גדול מחומר הראיות שניתן להסתמך עליו מקורו בחומר שצורף לבקשת ההסגרה וחלקו הנוסף נמצא בהודאות של המשיב במעשי הזיוף שאין מחלוקת לגבי ביצועם על ידו.

עילות מעצר

53. באשר לקיומה של עילת מעצר, המבקש מצביע על שתי עילות מעצר: מסוכנות והחשש כי המשיב ימשיך בביצוע העבירות כאשר הוא אינו עצור מאחורי סורג ובריה וכן עילת ההימלטות. לאחר בחינת טענות הצדדים והראיות בתיק הגעתי לכלל מסקנה כי עילות אלה מתקיימות בעניינו של המשיב.

54. העבירות המתוארות בבקשת ההסגרה מצביעות לכאורה על השתייכות המשיב לארגון עברייני וכן על יכולת ביצוע עבירות הונאה מתוחכמות באופן רחב היקף. בנוסף, פעולות הזיוף רחבות ההיקף בהן נקט המשיב לכאורה מלמדות על יכולת עבריינית מסוכנת, על ידע נרחב בתחום העברייני ועל תחכום רב המאפשרים לבצע פעילות עבריינית כמעט מכל מקום. לפיכך, נקבע כי מתקיימת בעניינו של המשיב עילת מעצר מסוג מסוכנות. נפסק לא פעם כי גם

עבירות כלכליות עשויות להקים עילת מעצר בגין מסוכנות וכי במקרים של עבירות כלכליות המבוצעות תוך התארגנות של קבוצת עבריינים, באורח שיטתי ומתוכנן, בהיקף כספי ניכר או תוך שימוש באמצעים מתוחכמים, עשויה לקום עילת מסוכנות וכי המסוכנות גוברת ככל שמתקיימים מאפיינים רבים יותר מבין אלו אשר נמנו לעיל (בש"פ 8520/15 **מדינת ישראל נ' בשיתי** (14.01.16) פסקה 28; בש"פ 8389/15 **אבו כאטר נ' מדינת ישראל** (27.12.15) פסקה 17; בש"פ 7594/17 **מדינת ישראל נ' זעירא** (02.10.17) פסקה 17; בש"פ 5777/18 **מדינת ישראל נ' אטיאס** (06.08.18) פסקה 10).

עוד נקבע כי עבירות כלכליות בהיקף עצום הן לעתים קלות לביצוע ופגיעתן בציבור קשה ומסוכנות נאשמים בביצוען אינה נופלת בהכרח ממסוכנות הנובעת מעבירות אלימות פיזית, אך בשל כך שהעבירות המיוחסות להם "בוצעו בכוח העט ולא בכוח הזרוע", באופן הפוגע בכלל הציבור ובקופת המדינה. עבירות מסוג זה נעשות במחשכים, תוך תחכום ותעוזה רבה המקשה על איתור המעשים המבוצעים ולכן, נשקפת סכנה ברורה לאינטרס הציבורי (בש"פ 9394/17 **מדינת ישראל נ' יעקב שמואל** (07.12.17) פסקה 12).

55. בנוסף, גם עילת ההימלטות היא עילה קיימת וממשית בעניינו של המשיב. במידה והמשיב יוסגר ויורשע באוסטריה, צפוי לו עונש מאסר בפועל. בנוסף, המשיב מחזיק בידע טכני בתחום הזיוף, והוא כבר הודה כי הוא זייף חותמות של נוטריונים ואף של גופים ממשלתיים על מנת להשיג את מטרותיו (ראו בש"פ 587/19 **מיכאל עקנין נ' היועץ המשפטי לממשלה** (7.2.19) פסקה 17 (להלן: "עניין עקנין"), שם נקבע כי שימוש בתעודת זהות מזויפת מלמד על כך שבדיית זהויות אינה זרה לעורר, בהקשר של חשש מהימלטות. בעניינו אין מדובר בשימוש בתעודת זהות מזויפת אחת, אלא במפעל ממש של זיופי מסמכים, תוך שימוש בחותמות מזויפות, כמפורט לעיל. החשש בעניין זה מתעצם נוכח הטענות העולות מבקשת ההסגרה לפיהן המשיב אינו פועל בגפו, כי אם במסגרת ארגון עברייני רחב המחזיק בידע מתוחכם.

56. בעניין זה אציין כי בהליכי הסגרה נקבע כי עילת המעצר שעניינה החשש להימלטות מן הדין מקבל משקל סגולי מיוחד אשר קשור באופיו הייחודי של הליך ההסגרה הטומן בחובו חשש מובנה וטבעי להתחמקות המבוקש מן הדין ובצורך להבטיח את מימוש התחייבויותיה הבינלאומיות של מדינת ישראל (עניין עקנין, פסקה 16).

57. נטען על ידי הסנגור כי המשיב נעדר עבר פלילי וכי הוא לא נמלט מאוסטריה לישראל. אין בטענות אלה כדי להטות את הכף ולהוביל למסקנה בדבר העדר חשש מפני הימלטות (עניין בולטוב, פסקה 22).

58. בכל הנוגע לטענת האכיפה הבררנית, התברר בדיון כי מעמדו של אלוש שונה באופן מהותי ממעמדו של המשיב. בעוד שלגבי האחרון הוגשה עתירה להכריז עליו בר הסגרה לאוסטריה, בקשה דומה לא הוגשה ביחס לאלוש. לפיכך לא מתקיים ביחס לאלוש החשש כי ינסה להימלט טרם סיום הליכי ההסגרה בעניינו ולא קיים ביחס אליו השיקול הנוגע לחובתה של המדינה לעמוד בהתחייבויותיה הבינלאומיות, שיקול המחייב נקיטת משנה זהירות בעת שחרור מבוקש ממעצר. הטענות ביחס לחלקו של אלוש בפרשה הן טענותיו של המשיב, אשר מייחס לאלוש תפקיד מרכזי. אין מדובר בטענות של המדינה אשר לגבי אלוש פתחה בחקירה שטרם הסתיימה. בנסיבות אלה, אין מקום לקבלת הטענה בדבר אכיפה בררנית המחייבת יחס שווה בין אלוש למשיב.

חלופת מעצר

59. בעבר נהגה הגישה לפיה מחויבותה של מדינת ישראל כלפי המדינה המבקשת את ההסגרה מהווה שיקול מכריע בשאלת מעצרו של מבוקש עד כי מעצר במסגרת זו הפך לכלל, ואילו שחרור לחלופת מעצר הפך לחריג נדיר (בש"פ 8283/08 **בראשי נ' מדינת ישראל** (6.10.08) פסקה 9) (להלן: "עניין בראשי"). גישה זו השתנתה בעקבות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו וחוק המעצרים. נקבע, כי אף בסוגיית המעצר בטרם הסגרה, הכלל הוא כי מקום בו ניתן להימנע ממעצר יש לעשות כן, תוך הבטחתם של התכליות המבוקשות באמצעים אחרים, פוגעניים פחות (בש"פ 3974/08 **פרצ'וב נ' היועץ המשפטי לממשלה** (20.5.07) פסקה 10). מכאן שעל בית המשפט לשלב בשיקולים הנשקלים את העיקרון לפיו מקום שבו ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית הפוגעת פחות בחירותו של המבוקש, יש להעדיפה על פני מעצר ממש (בש"פ 8417/17 **היועץ המשפטי לממשלה נ' קוהרן** (21.11.17) פסקה 21; בש"פ 8643/12 **ברמי נ' היועץ המשפטי לממשלה** (01.01.13); עניין בראשי, פסקה 11).

60. בהחלטה מיום 4.4.19 נקבע כי שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר ביחס למשיב, לפני הדיון שנקבע להיום. שירות המבחן הודיע כי אין באפשרותו להשלים את התסקיר לקראת הדיון ונקבע כי התסקיר יוגש עד ליום 30.04.19. לנוכח התפתחות זו, הגיש המשיב בקשה לשחרר, לחלופת מעצר לאלתר, תוך ששירות המבחן ישלים את הכנת תסקיר המעצר לאחר מכן. בדיון שהתקיים היום, התנגד המבקש לבקשה.

61. בפסיקה נקבע כי עבירות המבוצעות במרחב האינטרנטי, תוך שימוש במחשבים, בעזרת תכוכם רב ובאורח שיטתי, אגב הסתרת המעשים - מעוררים קושי ליתן אמון כי מבצען יקיים את תנאי השחרור (עניין עמר, פסקה 28; בש"פ 3227/17 **מדינת ישראל נ' ברהמי** (12.04.17) פסקה 7). כן נקבע כי הדבר משליך לא רק על מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם אלא גם על האפשרות לשחרור לחלופה של מעצר באזוק אלקטרוני או חלופת מעצר אחרת (עניין עמר, פסקה 28; עניין בן משה, פסקה 19).

62. סנגורו של המשיב הפנה את תשומת הלב למספר החלטות מהן הוא מסיק כי קיימת הצדקה במקרה הנוכחי לשחרור המשיב לחלופת מעצר : עניין בן משה; עניין ברמי; בש"פ 3967/12 **היועץ המשפטי נ' בולטיאנסקי** (21.05.12) ; ובש"פ 9850/08 **היועץ המשפטי נ' מאיו ואח'** (2008). במקרה הראשון (בן משה) צוין כי הטענה בדבר שימוש העורר בדרכון מזויף לא גובתה בחומר הראיות שהוצג, ובכך שונה מקרה זה מעניינו של המשיב, בו חומר הראיות תומך במובהק בשימוש מקיף שעשה המשיב בחותמות מזויפות, כמפורט לעיל והמשיב הודה בכך בחקירתו.

במקרה השני (ברמי), לנוכח טענות העורר באשר לטיבן, עוצמתן ומשמעותן של הראיות לכאורה והתרשמות שירות המבחן מן הערבים שהוצעו, הוחלט להחזיר את התיק לבית המשפט המחוזי, כדי שיבחן לגופו של עניין את ההתכנות של האפשרות לשחרור העורר לחלופה, דבר שלא נעשה.

במקרה השלישי (בולטיאנסקי), הורה בית המשפט המחוזי לשירות המבחן להגיש תסקיר משלים, לאחר הגשת תסקיר ראשון. במקרה הרביעי (מאיו), הוגשו תסקירים אותם מצא בית משפט השלום "חיוביים" אולם החליט כי אף אחת מהחלופות שנבדקו על ידי שירות המבחן אינה הולמת. החלטה זו נהפכה בבית המשפט המחוזי וערר על החלטתו נדחה, אולם ההחלטות ניתנו על רקע תסקירי שירות המבחן.

הנה כי כן, מכל ההחלטות אליהן הפנה ב"כ המשיב, עולה חשיבותו של תסקיר שירות המבחן. בהקשר זה ראוי להזכיר את הפסיקה לפיה ראוי כי החלטה בדבר שחרור לחלופה תתבסס על עמדה מקצועית של שירות המבחן, משום שתסקיר מעצר משמש כלי עזר אפקטיבי להערכת מסוכנות, התאמת החלופות המוצעות כדי להפיג המסוכנות ואת האמצעי הפיקוח הנדרשים (בש"פ 6426/09 **מדינת ישראל נ' פלונית** (12.08.09); בש"פ 6470/10 **בן נ' מדינת ישראל** (2010); בש"פ 1454/18 **מור נ' מדינת ישראל** (22.02.18)). ודאי שכך נכון לפעול, במסגרת בקשת מעצר עד להכרעה בעתירת הסגרה, לאור השיקולים המאפיינים בקשה מסוג זה, כאמור לעיל ולאור נסיבות בקשה ספציפית זו.

63. בהתאם להחלטתי מיום 04.04.19, הגיש סנגורו של המשיב ביום 14.04.19 הודעה על הגשת מסמכים, הנוגעים לנכסי נדל"ן המצויים בבעלות המשיב ורעייתו. בדיון היום, נטען מטעם המשיב כי שווים של נכסים אלה, לאחר סילוק המשכנתאות לטובת בנקים שונים, עולה על 17 מיליון ₪ ומכאן הטענה, שניתן להבטיח את קיום התנאים המגבילים במסגרת החלטת שחרור לחלופה, באמצעות אותם נכסים. הנכסים הנ"ל רשומים על שם המשיב ועל שם רעייתו בחלקים שווים, אולם נרשם בפרוטוקול הדיון מהיום, כי רעיית המשיב מסכימה לשעבד את זכויותיה באותם נכסים לטובת הבטחת תנאי השחרור. השאלה האם יש במתן בטחונות אלה משום הרתעה אפקטיבית כלפי המשיב תלויה, בין היתר, ברכוש וכספים נוספים המצויים בידיו ובעניין זה עלה מן החקירה כי בידי המשיב חשבון בנק בניקוסיה (חקירה מיום 06.03.19, עמ' 4, שורות 63-74); חשבון בנק בבולגריה (חקירה מיום 14.03.19, עמ' 6, שורות 137-140); וחשבונות בנק בלטיה (חקירה מיום 18.03.19, עמ' 4, שורות 91-99, וחקירה מיום 04.03.19, עמ' 9-10). אמנם המשיב טען בחקירותיו כי חשבונות אלה נסגרו, אולם אין בשלב זה מידע מלא בדבר היקף רכושו ונכסיו של המשיב.

זאת ועוד. ראשית, בדיקת המסמכים שהוגשו ביום 14.04.19 מעלה כי השווי של הנכסים כפי שנמסר בדיון היום נראה על פניו מופרז ביותר ומוערך על ידי בית המשפט בכמחצית. שנית, נטען על ידי המבקש בדיון כי הנכסים כולם נתפסו במסגרת התיק הפלילי, ומכאן שאין אפשרות לראות באותם נכסים כערובה למניעת הימלטות המשיב. עיון במסמכי הרישום שהוגשו מטעם המשיב מלמד כי נרשם בהם צו מניעה שניתן על ידי בית משפט השלום באשקלון ביום 19.02.19, בתיק 48268-02-19. ביקשתי מנציגי המבקש היום בדיון להמציא לעיוני את החלטת בית משפט השלום באשקלון, וכן את אישור המשטרה בדבר תפיסת הנכסים, אולם המסמכים הנ"ל לא הוצגו בפניי.

בהקשר זה, הפנתה ב"כ המבקש לבש"פ 8577/13 **מדינת ישראל נ' ברגר** (26.12.13). באותו עניין, התייחס בית המשפט לשימוש דואלי בנכסים לגביהם ניתן צו חילוט זמני, גם כערובה להבטחת התייצבות נאשם העצור עד תום ההליכים עקב חשש להימלטות הנאשם מהארץ. נקבע, כי שימוש דואלי שכזה מהווה חריג לכלל, השמור לנסיבות נדירות בלבד, כאשר נוכח השוני בין תכליתם של הערבות ושל החילוט, ראוי שאלו יתבססו על נכסים נפרדים (פסקה 22). עוד נקבע, כי במצב בו הערבות להבטחת התייצבות נאשם נסמכת על נכס שממילא חילוטו מבוקש בסוף ההליך, הרי שבנסיבות מסוימות עלול הנאשם שלא להירתע כמעט מאפשרות חילוט הערבות. נקבע כי דרישה מנאשם להפקיד ערובות נוספות - מעבר לנכסים שחילוטם מבוקש - הינה מקובלת וסבירה (עניין ברגר, פסקה 22; בש"פ 7629/02 **אוהב ציון נ' מדינת ישראל** (06.09.02) פסקה 6). המסקנה היא אפוא, כי קיים קושי להסתמך על הנכסים הנ"ל כערובה להבטחת קיום תנאי שחרור. הסנגור טען בדיון היום כי גם אם נתפסו הנכסים, הכוונה היא לתפיסת זכויות המשיב באותם נכסים ולא לתפיסת זכויותיה של רעייתו ומכאן, שניתן לראות בזכויותיה בנכסי הנדל"ן, כערובה נוספת מעבר לזכויות המשיב באותם נכסים, שנתפסו או שיש כוונה לבקש את חילוטם. כאמור לעיל, בהיעדר החלטת בית משפט השלום באשקלון ובהיעדר המסמך המשטרי, לא הובהר באופן ודאי עניין תפיסת או חילוט הנכסים.

64. המסקנה העולה מן המקובץ היא כי אין מקום לשחרר את המשיב בשלב זה לחלופת מעצר או למעצר באזוק אלקטרוני, בטרם יוגש תסקיר שירות המבחן, כפי שנקבע. לאחר שיוגש תסקיר שירות המבחן ניתן יהיה לקיים דיון ובסופו לקבל החלטה אם יש חלופת מעצר שיהיה בכוחה להבטיח את תכלית המעצר גם באמצעים שפגיעתם בחירות המשיב פחותה ממעצר מאחורי סורג וברית.

65. בשלב זה, יישאר המשיב במעצר עד למתן החלטה אחרת.

נקבע לדיון לאחר קבלת התסקיר ליום 01.05.19 בשעה 12:30. המשיב יובא לדיון באמצעות שב"ס.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ט, 18 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.